

ประโยคขยายในภาษาอังกฤษและไทย

ประโยคขยายในภาษาอังกฤษ

ก. คำนำหน้าประโยคขยาย (Complementizer) ภาษาอังกฤษ

ก่อนที่จะศึกษาลักษณะของประโยคขยายในภาษาอังกฤษ ควรทำความเข้าใจกับคำนำหน้าประโยคขยาย ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจลักษณะของประโยคขยายได้ดีขึ้น

คำนำหน้าประโยคขยาย คือคำที่นำตัวบ่งชี้ให้ทราบว่าประโยคที่ตามมานั้นเป็นประโยคขยาย คำนำหน้าประโยคขยายมี ๓ ชนิดด้วยกันคือ

๑. Clause Complementizer ที่ใช้กันมากที่สุด คือ 'that' นอกจากนี้ ยังมีคำนำหน้าประโยคขยายชนิดที่เห็น indirect question ได้แก่ if, whether และ wh morphemes

ตัวอย่างเช่น I know that she likes me.

I don't know whether she likes me.

I should know if she likes me.

I often wonder why he does these things.

Clause Complementizer นี้ จะปรากฏในประโยคขยายนามาวดีเท่านั้น ไม่สามารถทำหน้าที่นำหน้าประโยคขยายกริยาวดีได้

๒. Infinitive Complementizer ได้แก่ 'for... to'

ตัวอย่างเช่น I should like very much for you to reconsider your refusal.

For you to find me this way embarrasses me.

For everybody to err is human.

ซึ่งอาจจะละ for ได้ เหลือเพียง infinitive to

เช่น To err is human.

I want you to hurry home.

I expect to go.

It was time (for us) to pack the dishes.

๓. Gerundive Complementizer   ไค้แก 'possessive... ing'

ตัวอย่างเช่น The boy's winning the game pleased us.

I'm concerned about John's being so lazy.

The boys' eating was a matter to concern.

บางประโยคจะตัด 's เหลือเพียง ...ing

เช่น I dislike arguing about silly matters.

I thought about the word coming to an end.

Milking the goats took a lot of mother's time.

๓. คุณสมบัติเฉพาะของประโยคขยายภาษาอังกฤษ

ประโยคขยายภาษาอังกฤษจะทำหน้าที่เป็นอนุประโยค (Embedded Sentence)

ในสังกรประโยค (Complex Sentence)   เท่านั้น ไม่อาจเป็นประโยคเดี่ยวตามลำพังได้

- * that John early
- * For John to have done it.
- * John's having done it.

๔. ประเภทของประโยคขยายภาษาอังกฤษ

ประโยคขยายภาษาอังกฤษ มี ๒ ประเภท คือ

๑. ประโยคขยายนามวลี (Noun Phrase Complementation)   คือ

ประโยคขยายที่ทำหน้าที่ขยายคำนาม หรือทำหน้าที่แทนนามซึ่งอาจเป็นไค้ทั้งประธานหรือกรรมของกริยาในประโยคใหญ่ โดยมีความนำหน้าประโยคขยายทั้ง ๓ ชนิด นำหน้า

ตัวอย่างเช่น The argument that Columbus discovered America is false.

It is easy for John to milk the goats.

(มาจากประโยค For John to milk the goats is easy.)

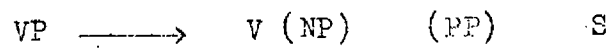
John's playing the piano annoyed the neighbors.

๒. ประโยคขยายกริยาวลี (Verb Phrase Complementation) คือ

ประโยคขยายที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยา จะปรากฏอยู่หลังคำกริยา กรรมของกริยา หรือบุพบทวลี

(prepositional phrase) โดยมีคำนำหน้าประโยคขยาย ๒ ชนิด นำหน้าประโยคขยาย

ประเภทใดแก่ for..... to และ possessive.....ing

ตัวอย่างเช่น Bill condescended to stay here.

Somebody trusts John to do the work.

They hit upon John to represent us.

They continued driving.

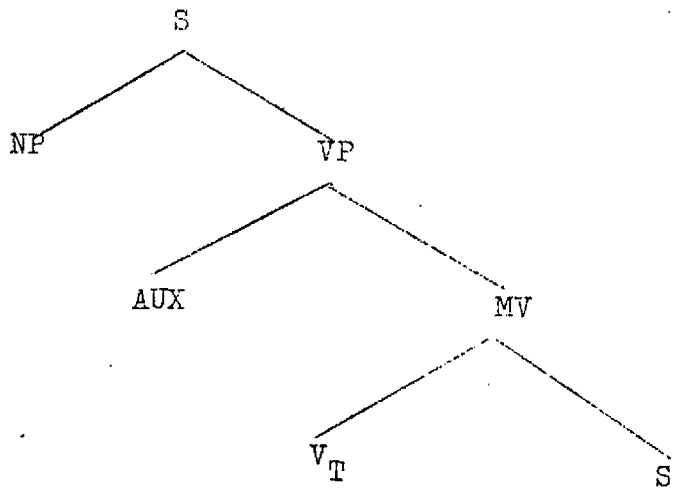
Everybody prefers your driving slowly.

๓. โครงสร้างของประโยคขยายภาษาอังกฤษ

โครงสร้างของประโยคขยายมี ๘ แบบด้วยกัน คือ

๑. Object Noun Phrase Complementation เป็นโครงสร้าง

ของประโยคขยายนามวลี ที่ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคใหญ่ มีลักษณะโครงสร้างดังนี้

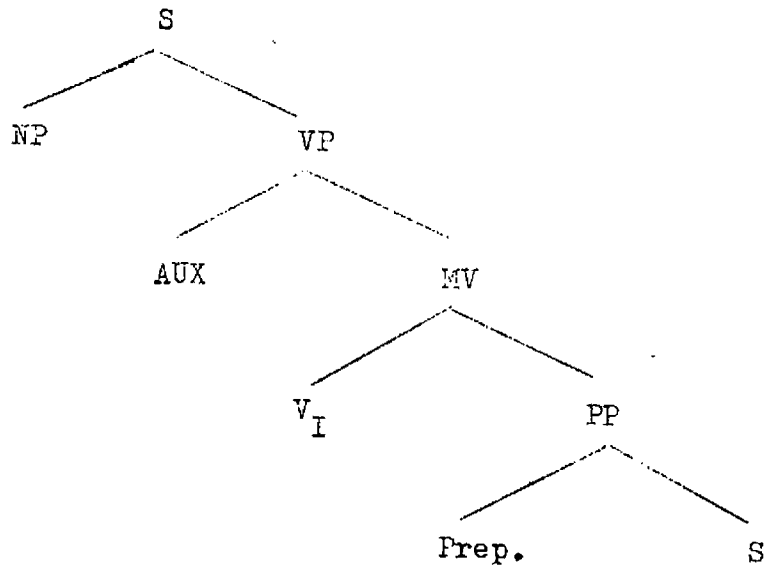
S → NP AUX V_T S

ตัวอย่าง : I think that the answer is wrong.

They doubt that you will go.

๒. Intransitive Oblique Noun Phrase Complementation

เป็นโครงสร้างของประโยคชยานามวลี ซึ่งทำหน้าที่ขยายกรรมากริยาของประโยคใหญ่ มีลักษณะโครงสร้างดังนี้

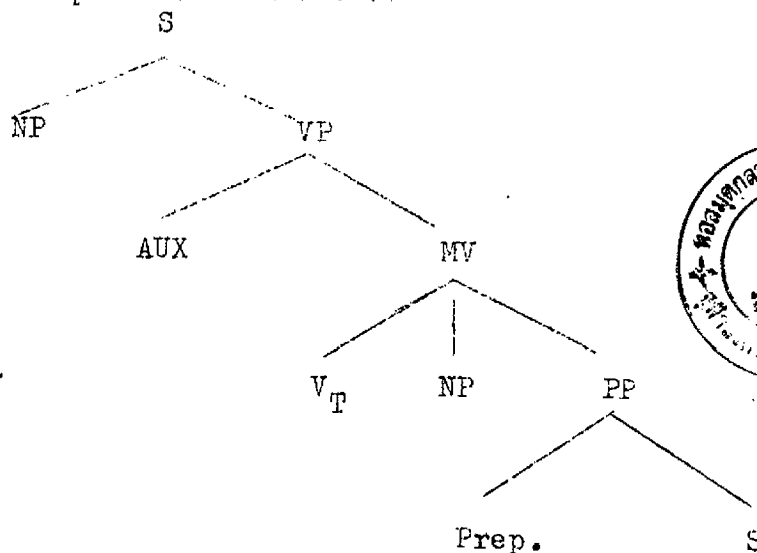
S → NP AUX V_T Prep. S

ตัวอย่าง : I decided (on) that John shall represent us.

It turns out that John is right.

๓. Transitive Oblique Noun Phrase Complementation

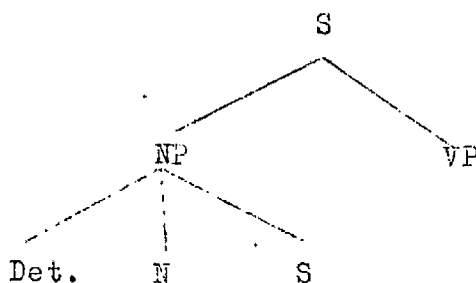
เป็นโครงสร้างของประโยคขยายนามวลี ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมของ (indirect object) ของกริยาในประโยคใหญ่ มีลักษณะโครงสร้างดังนี้

S → NP   AUX   V_T   NP   Prep.   S

ตัวอย่าง : I reminded John of that he should visit his mother.
They told me of that you would come.

๔. Subject Noun Phrase Complementation เป็นโครงสร้างของประโยคขยายนามวลี ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคใหญ่ มีลักษณะโครงสร้างดังนี้

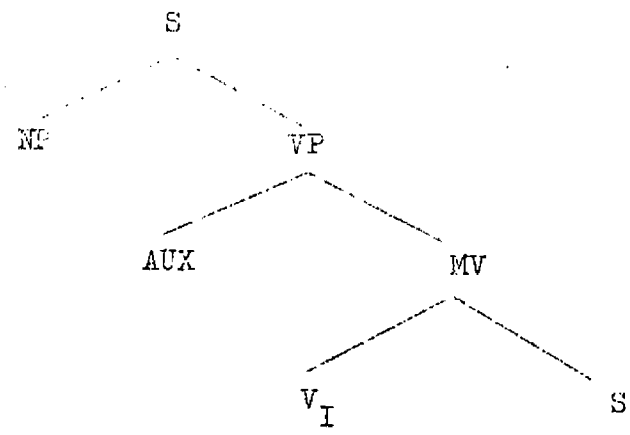

S → Det   N   S   VP

ตัวอย่าง : The argument that Columbus discovered America is false.
It was easy for John to milk the goats.

๕. Intransitive Verb Phrase Complementation

เป็นโครงสร้างของประโยคขยายกริยาลึ ซึ่งทำหน้าที่ขยายกริยาแบบอกรรมกริยา มีลักษณะโครงสร้างดังนี้

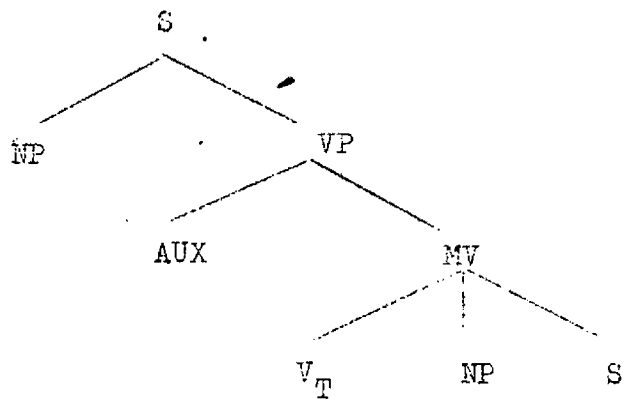

S → NP   AUX   V_I   S

ตัวอย่าง : Bill condescended to stay here.
 Tom continued driving.

๖. Transitive Verb Phrase Complementation

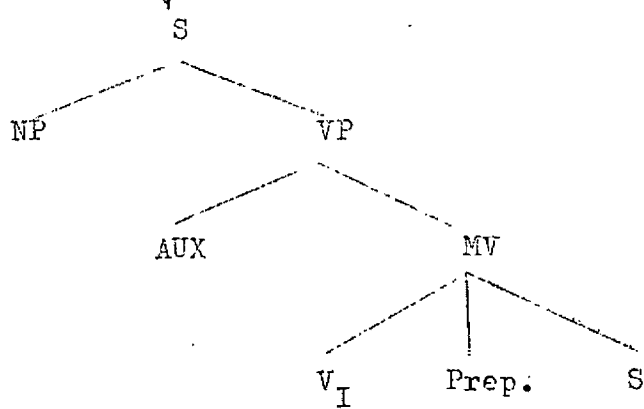
เป็นโครงสร้างของประโยคขยายกริยาลึ ซึ่งทำหน้าที่ขยายกริยาแบบกรรมกริยา มีลักษณะโครงสร้างดังนี้

S → NP   AUX   V_T   NP   S

ตัวอย่าง : Somebody trusts John for John to do the work.
 I had him going around.

๓. Oblique Verb Phrase Complementation เป็นโครงสร้างของ
ประโยคขยายกริยาวลี ซึ่งทำหน้าที่ขยายแบบพทวลี มีลักษณะโครงสร้างดังนี้

S → NP   AUX   V_I   Prep.   S

ตัวอย่าง : They hit upon John to represent us.

I would check on your planning before.

จากโครงสร้างของประโยคขยายภาษาอังกฤษทั้ง ๓ แบบ Rosenbaum ได้
รวบรวมกริยาซึ่งปรากฏหน้าประโยคขยาย จำแนกตามโครงสร้างแต่ละประเภท และคำนำหน้า
ประโยคขยายแต่ละชนิดไว้ด้วย (ดูภาคผนวก)

๑. ความแตกต่างของประโยคขยายภาษาอังกฤษแบบนามวลีและแบบกริยาวลี

โดยที่ทั้งประโยคขยายนามวลีและประโยคขยายกริยาวลี นำหน้าด้วยคำนำหน้า
ประโยคขยาย 'for...to' และ 'poss...ing' ได้เหมือนกัน จึงทำให้ประโยค
ขยายทั้ง ๒ ประเภทมีลักษณะเหมือนกัน แต่เราสามารถแยกได้ว่าประโยคใดเป็นประโยคขยาย
แบบนามวลีหรือแบบกริยาวลี โดยอาศัยกฎไวยากรณ์ปริวรรต ๒ กฎ เข้าทดสอบ คือ

^๑ Peter A. Rosenbaum, The Grammar of English Predicate
Complement Constructions (Massachusetts : The M.I.T. Press, 1967),
pp. 120-125.

๑. Cleft Sentence Transformation เป็นการนำ What.... be

เขาทดสอบ โดยวางตำแหน่ง What นำหน้าประโยคใหญ่ และ be นำหน้าประโยค
ขยาย

NP₁ AUX V (NP) (PP) NP₂ Y

====> What { NP₂ } AUX V (NP) (PP) { NP₁ } tns be { NP₁ }
{ NP₁ } { NP₂ }

ตัวอย่าง : ๑. I hate you to do things like that.

มาจากประโยค I hate for you to do things like that.

Cleft P.R.

====> What I hate is for you to do thing like that.

๒. We prefer you to stay right here.

มาจากประโยค We prefer for you to stay right here.

====> What we prefer is for you to stay right here.

๓. Mulligan's leaving Austria was astonishing.

====> What was astonishing was Mulligan's leaving Austria.

๔. John's having behaved recklessly worried Stephen.

====> What worried Stephen was John's having behaved recklessly.

๒. Passive Transformation เป็นการเปลี่ยนให้ เป็นประโยคกรรนามจาก

(passive) โดยเปลี่ยนตำแหน่งประธานไปเป็นกรรม และกรรนามเป็นประธานของประโยค
แล้วเปลี่ยนกริยาเป็น be + กริยาของที่ ๓

NP₁ AUX V NP₂

====> NP₂ AUX be + en V by NP₁

ตัวอย่าง : ๑. Columbus demonstrated that the world is not flat.

====> That the world is not flat was demonstrated by Columbus.

๒. John's playing piano annoyed the neighbor.

====> The neighbor was annoyed by John's playing piano.

ประโยคใดสามารถเปลี่ยนโดยใช้กฎ : ขอนี้ได้ แสดงว่าเป็นประโยคขยายแบบนามวลี
ขณะที่ประโยคทั้ง ๒ ขอนี้ทดสอบแล้ว ประโยคใหม่ไม่ได้ความหมาย แสดงว่าประโยคขยายนั้นเป็น
ประโยคขยายแบบกริยาวลี ดังตัวอย่าง

๑. I defy you to do things like that.

มาจากประโยค I defy for you to do things like that.

Cleft T.R.* What I defy is for you to do thing like that.

๕. John condescended to work at the musuen.

Passive T.R.* To work at the musuen was condescended by John.

๓. กฎไวยากรณ์ปริวรรต (Transformational Rules)

ประโยคที่ปรากฏในทุกภาษาจะมีโครงสร้าง ๒ ระดับ คือ โครงสร้างลึก (deep structure) ซึ่งบอกความหมายที่แท้จริงของประโยค และโครงสร้างผิว (surface structure) ซึ่งเป็นโครงสร้างที่ปรากฏออกมาในการพูดหรือเขียนโดยทั่วไป จึงปรากฏว่าความแตกต่างของโครงสร้างประโยคในแต่ละภาษาอยู่ที่โครงสร้างผิว ถ้าศึกษากันถึงโครงสร้างลึก อาจพบว่าลักษณะโครงสร้างไม่ต่างกัน หรือในทางกลับกันโครงสร้างผิวใน ๒ ภาษาที่เหมือนกัน อาจมาจากโครงสร้างลึกที่ต่างกันก็ได้

ไวยากรณ์ปริวรรตจะช่วยให้เห็นลักษณะความแตกต่างของโครงสร้างลึก โครงสร้างผิวของภาษา และความเชื่อมโยงของแต่ละหน่วย (constituent) ของประโยค ดังนั้น

ไวยากรณ์ปริวรรตจึงสามารถอธิบายความแตกต่างของ ระบบ และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของแต่ละภาษา
ได้ดีที่สุด

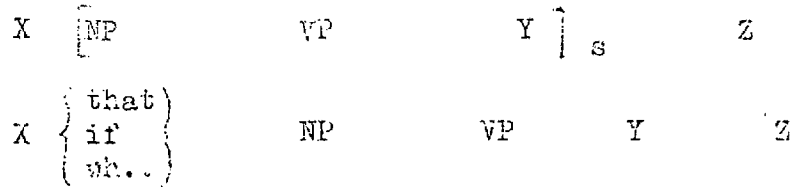
ประโยคขยายในภาษาอังกฤษมักเป็นไปตามกฎไวยากรณ์เหล่านี้ตามลำดับ คือ

๑. Complementizer Placement Transformation

เป็นกฎ

ในการวาง complementizer โดยจะวางไว้หน้าประโยคขยายเสมอ

๑.๑ ตำแหน่งของ Clause complementizer

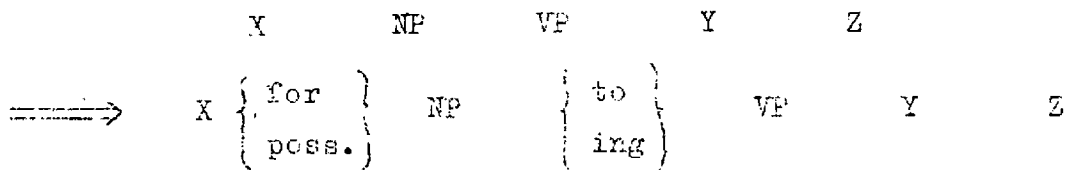
ตัวอย่าง : ๑. I wonder it. It is true.

⇒ I wonder if it is true.

๒. They doubt it. You will go.

⇒ They doubt that you will go.

๑.๒ ตำแหน่งของ Infinitive และ Gerundive Complementizer

ตัวอย่าง : ๑. John persisted in it. John read the novel.

⇒ John persisted in it for John to read the novel.

๒. I decided on it. John represented us.

⇒ I decided on it John's representing us.

๒. Extrapolation Transformation

เป็นการเปลี่ยนตำแหน่ง

ประโยคขยายมาไว้ส่วนท้ายประโยค กฎนี้ใช้เมื่อกำหนดว่าประโยคขยายเป็น that และ for.... to เท่านั้น

X [it S]_{NP} Y
 ⇒^{opt.} X it Y S

ตัวอย่าง : a. It that John is right turns out.

⇒ It turns out that John is right.

b. It for John to find gold happened.

⇒ It happened for John to find gold.

๓. Pronoun Deletion Transformation

หรือเรียกว่า

It - Deletion เป็นการละกริยาพจน์ It ที่อยู่ในประโยคขยาย

X [it S]_{NP} Y
 ⇒ X S Y

ตัวอย่าง : a. John persisted in it for John to read the novel.

⇒ John persisted in for John to read the novel.

b. I decided on it John's representing us.

⇒ I decided on John's representing us.

c. Everyone would prefer it for you to come early.

⇒ Everyone would prefer for you to come early.

๔. Preposition Deletion Transformation

เป็นการละพจนานุกรม

ซึ่งปรากฏหน้าประโยคขยาย กฎนี้จะใช้เมื่อหน้าหน้าประโยคเป็น that และ for...to เท่านั้น

X [prop. S]_{PP} Y
 ⇒ X S Y

ตัวอย่าง : ๑. I reminded John of that he should visit his mother.

⇒ I reminded John that he should visit his mother.

๒. I reminded John of for John to visit his mother.

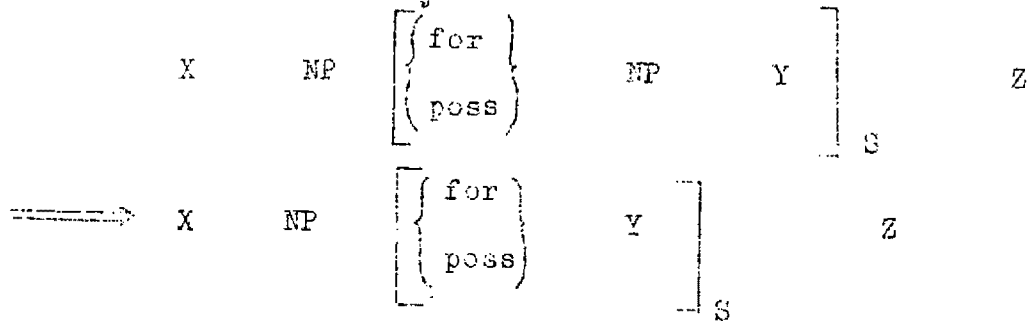
⇒ I reminded John for John to visit his mother.

แล้วประโยคที่ ๑ และ ๒ คือไป

๑. Identity Erasure Transformation

หรือเรียกว่า Equi-NP-

Deletion เป็นการลบขนาดหน้าหน้าคณพ for หรือ poss. เพื่อนามวลีนั้นเป็นตัวเดียวกับ ประธานหรือกรรมของประโยคใหญ่

ตัวอย่าง : ๑. I reminded John for John to visit his mother.

⇒ I reminded John for to visit his mother.

แล้วประโยคที่ ๑ คือไป

๒. They accused John of John's killing his brother.

⇒ They accused John of's Killing his brother.

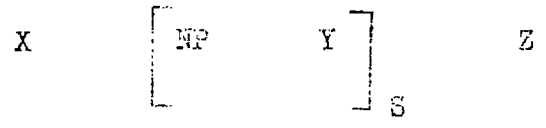
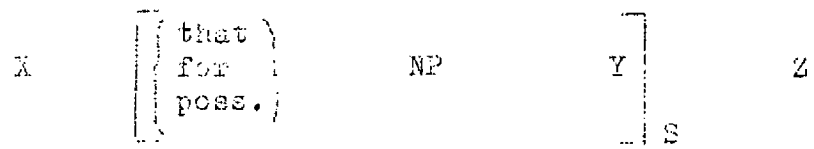
แล้วประโยคที่ ๑ คือไป

๒. Complementizer Deletion Transformation

เป็นการลบ

คำหน้าประโยคขยาย ซึ่งใช้ใน ๒ ลักษณะ คือ

๖.๑ Optional Complementizer Deletion เป็นการละคำนำหน้าประโยคขยายหรือขยายประโยคขยายนามวลี กฎนี้จะใช้หรือไม่ใช้ก็ได้ ไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยนไปแต่อย่างใด

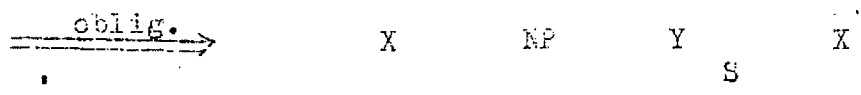
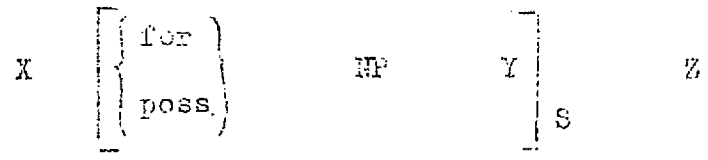

ตัวอย่าง : a. I hope that you will pass the exam.
=> I hope you will pass the exam.

ประโยคที่ ๕ b. People drove him for him to go abroad.
=> People drove him to go abroad

c. I appreciate your wanting to help my friend.
=> I appreciate you wanting to help my friend.

๖.๒ Obligatory Complementizer Deletion เป็นการละคำนำหน้าประโยคขยายที่ขยายประโยคขยายกริยาวลี กฎนี้จำเป็นต้องใช้เพื่อให้ได้ประโยคที่มีความหมายถูกต้อง

ตัวอย่าง : a. He likes for him to play football.
ประโยคที่ ๕ => He likes for to play football.
=> He likes to play football.

ประโยคที่ ๕
 ⇒
 ⇒

r. Tom continued Tom's driving.
 Tom continued 's driving.
 Tom continued driving.

๓. Passive Transformation เป็นการเปลี่ยนให้เป็นประโยคกรรมวาจก

X NP₁ AUX V NP₂ Y

opt.
 ⇒

X NP₂ AUX be + en V Y by NP₁

ตัวอย่าง : Columbus demonstrated that the world is not flat.
 ⇒ That the world is not flat was demonstrated by Columbus.

๔. Pronoun Placement Transformation เป็นการเปลี่ยนตำแหน่งของ

สรรพนาม

X Pro. AUX Y { for } NP Z
 { poss. }

oblig.
 ⇒

X NP AUX Y { for } Z
 { poss. }

ตัวอย่าง : It happened for John to find gold.

⇒

John happened for to find gold.

ประโยคที่ ๖
 ⇒

John happened to find gold.

๕. Affix Transformation

X Aff. V Y

⇒

X # V + Aff. # Y

ตัวอย่าง : John past happen to find gold.

John happen past to find gold.

⇒

John happened to find gold.

ประโยคขยายในภาษาไทย

ประโยคขยาย คือ อนุประโยคซึ่งทำหน้าที่ขยายประโยคใหญ่ โดยมีคำนำหน้าประโยคขยายเป็นตัวเชื่อม

ก. คำนำหน้าประโยคขยายภาษาไทย มี ๒ ชนิด คือ "ว่า" และ "ให้"

๑. "ว่า" ใช้หน้าประโยคขยาย ๒ ชนิด ดังนี้

๑.๑ ประโยคขยายซึ่งกริยาในประโยคไม่ต้องการกรรมรอง ได้แก่กริยา

ต่อไปนี้

๑) คิด รู้ เข้าใจ รู้สึก เชื่อ เห็น หวัง ลือ กล่าว เกรง
เช่น เขาคิดว่าเขาจะมา

๒) พก สัตถุยา บน พับ
เช่น เขาพก (กับเรา) ว่าเขาจะมา

๓) บอก หลอก ตอบ ฟ้อง ถาม
เช่น เขาฟ้อง (กับแม่) ว่าเราถูกสังหาร

กริยาใน ๒) และ ๓) อาจมีบุพบทวลีเป็นส่วนขยายได้ ส่วนกริยาใน

๑) จะไม่มีบุพบทวลีตามหลังเลย

๑.๒ ประโยคขยายซึ่งกริยาในประโยคใหญ่ต้องการกรรมรองตามมาเสมอ

ได้แก่กริยาต่อไปนี้ กู้ เอ็ด กล่าวหา ใสร้าย แนะนำ เคื่อน

เช่น ครูคุยเราว่าเราเก็บจรรยา

เขาเอ็ดเราว่าเราคุยโง่ขี้ขี้

๒. "ให้" ใช้หน้าประโยคขยายซึ่งนำหน้าด้วยกริยาที่มีความหมายในคำคำสั่ง

หรือการคาดหวัง เช่น ขอบ บอก สั่ง ต้องการ

ตัวอย่างเช่น เขาสั่งให้เราทำการบ้าน

อย่างไรก็ตาม สารนี้ อนันตวรช มีความเห็นว่า "ให้" ไม่ใช่คำนำหน้าประโยค "ขยาย" ซึ่งในเรื่องนี้จะสามารถศึกษาวิเคราะห์ได้ เมื่อได้ศึกษาเกี่ยวกับกฎไวยากรณ์ปริวรรต แล้ว ก็จะได้วิเคราะห์โครงสร้างหนึ่งในคณนทนายของบทนี้

ข. ประเภทของประโยคขยายภาษาไทย

ประโยคขยายในภาษาไทยมีเพียงประเภทเดียว คือ ประโยคขยายนามวลี ไม่ว่า จะนำหน้าถ้อย "ว่า" หรือ "ให้" ก็จัดเป็นประโยคขยายนามวลีทั้งสิ้น

เช่น เขาสัญญาว่าจะไม่ทิ้ง

เราบ่นว่าเขาก็ขี้

แม่สั่งให้เราไปโรงเรียนคนเดียว

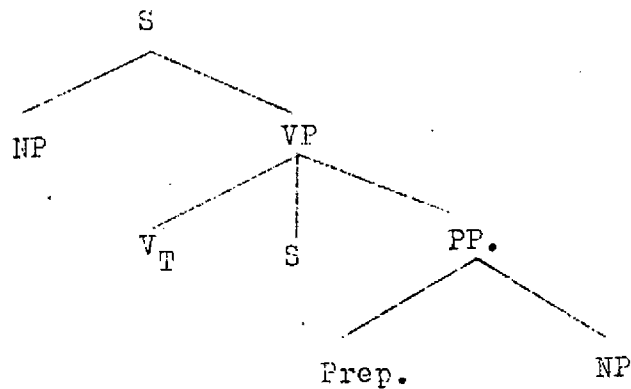
เราชอบว่ายน้ำ (เราชอบให้เราว่ายน้ำ)

เขาต้องการร้องเพลง (เขาต้องการให้เขาร้องเพลง)

ค. โครงสร้างของประโยคขยายภาษาไทย มี ๕ แบบ คือ

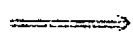
๑. โครงสร้างประโยคขยายที่มีพบพบทั่วไป มีลักษณะโครงสร้างดังนี้

S → NP V S Prep NP

ตัวอย่าง

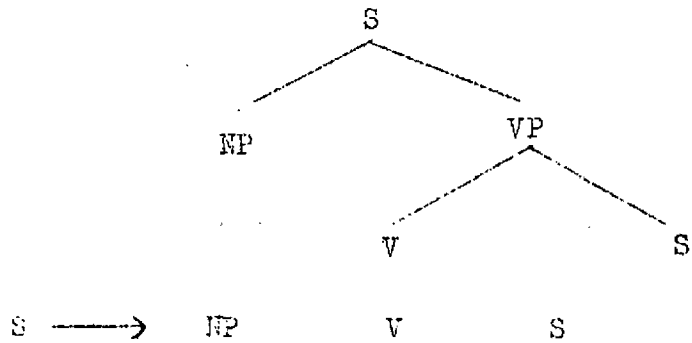
เขาพูดว่าเขาจะมา (กับเรา)

เขาพูด (กับเรา) ว่าเขาจะมา

๕. โครงสร้างประโยคขยายที่ไม่สมบูรณ์มีลักษณะโครงสร้างดังนี้

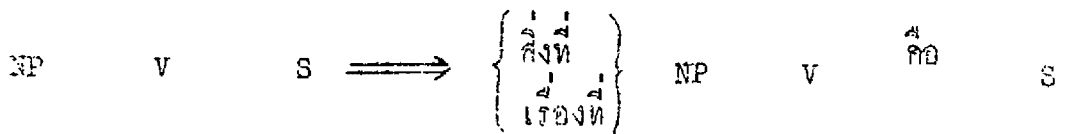
ตัวอย่าง : เราคิดว่าเขาจะมา

๖. กฎไวยากรณ์ปริวรรตที่๕ทดสอบประโยคขยายภาษาไทย

ประโยคใดที่สามารถทดสอบด้วยกฎไวยากรณ์ปริวรรต ๕. กฎต่อไปนี้แล้วได้ความหมาย
จัดว่าเป็นประโยคขยาย

๑. Pseudo - Clefting เป็นการนำคำว่า "สิ่งที่" หรือ "เรื่องที่" ....

คือ " เขาทดสอบ โดยวางคำว่า "สิ่งที่" หรือ "เรื่องที่" ไว้หน้าประโยคใหญ่ และ "คือ" ไว้หน้าประโยคขยาย ดังนี้

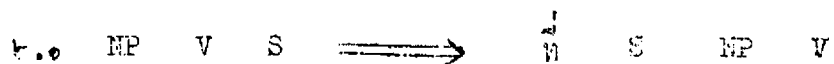

ตัวอย่าง : เขาคิดว่าสมิจะช่วยเหลือเขา $\implies$ เรื่องที่เขาคิดคือสมิจะช่วยเหลือเขา

เขาฟ้องแม่ว่าสมิตถูกหัวโพง $\implies$ เรื่องที่เขาฟ้องแม่คือสมิตถูกหัวโพง

๒. Topicalized เป็นการสับเปลี่ยนตำแหน่งประธานและกรรมของประโยค

โดยใช้ "ที่" นำหน้าประโยค

ตัวอย่าง : เขาคิดว่าสมิจะช่วยเหลือเขา $\implies$ ที่ว่าสมิจะช่วยเหลือเขา เขาคิด

ตัวอย่าง : เขาฟ้องแม่ว่าสมิตถูกหัวโพง $\implies$ ที่ว่าสมิตถูกหัวโพงเขาฟ้องแม่

จ. กฎไวยากรณ์ปริวรรตที่ได้ในประโยคขยายภาษาไทย

ประโยคขยายภาษาไทยจะคำเนื่อไปตามกฎไวยากรณ์ปริวรรตตามลำดับ ดังนี้

๑. Equi - NP - Deletion

๑.๑ การละประธานของประโยคขยายที่เป็นคำเดียวกับประธานของ

ประโยคใหญ่

NP   V   [NP   VP] S

opt. →

NP   V   [∅   VP] S

ตัวอย่าง : ๑. เราคิดว่าเราจะไปยุโรปเดือนหน้า

⇒ เราคิดว่าจะไปยุโรปเดือนหน้า

๒. เราพูดกับเขาว่าเราจะไปยุโรปเดือนหน้า

⇒ เราพูดกับเขาว่าจะไปยุโรปเดือนหน้า

๑.๒ การละประธานของประโยคขยายที่เป็นคำเดียวกับกรรมของประโยคใหญ่

NP₁   V   NP₂   [NP₂   VP] S

oblig. →

NP₁   V   NP₂   [∅   VP] S

ตัวอย่าง : เขาพูดว่าเขาว่าง

⇒ เขาพูดว่าง

๑.๓ การละกรรมของประโยคใหญ่ทั้งเป็นคำเดียวกับประธานของประโยคขยาย

NP₁   V   NP₂   [NP₂   VP] S

oblig. →

NP₁   V   ∅   [NP₂   VP] S

ตัวอย่าง : เขาพูดว่าเขาว่าง

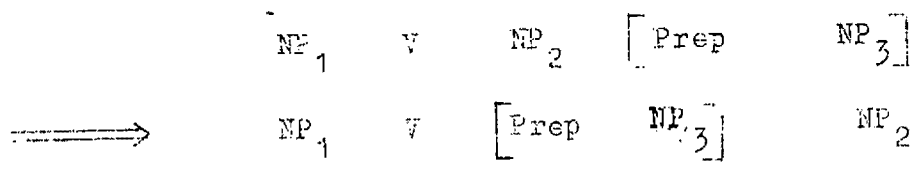
⇒ เขาพูดว่าง

ข้อสังเกต จะใช้ ๑.๑ ๑.๒ หรือ ๑.๓ อย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว

๒. Heavy - NP - Shift

เป็นการ เปลี่ยนตำแหน่งของนามวลีที่หนักกลุ่มคำ

หลาย ๆ คำไปไว้ท้ายประโยค (หลังกรรมรอง)

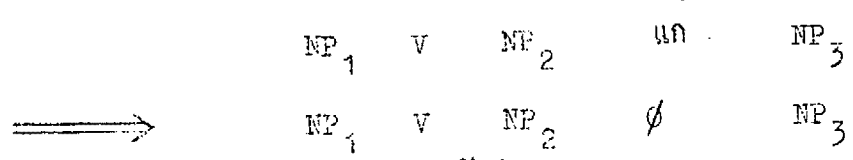

ตัวอย่าง :   เขาออกทางที่จะไปบ้านเรา

⇒   เขาออกเราทางที่จะไปบ้านเขา

๓. Preposition Deletion

เป็นการ ละบุพเพ "แก่"

ตัวอย่าง :   เขาออกเรื่องที่เขารูแก่เรา

กฎที่ ๒ :   ⇒   เขาออกแก่เราเรื่องที่เขารู

⇒   เขาออกเราเรื่องที่เขารู

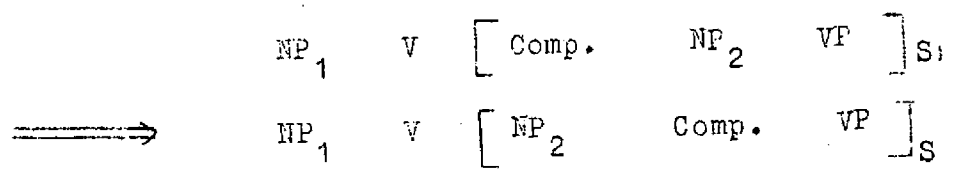
ข้อสังเกต

- ๑) กฎนี้จะไม่ใช้กับบุพเพคำอื่น
- เช่น   เขาออกเรื่องหนึ่งกับเรา
- *   เขาออกเรื่องหนึ่งเรา
- ๒) กฎนี้จะใช้เมื่อนามวลีซึ่งเป็นกรรมตรงเป็นกลุ่มคำ มีใช้คำเดียว
- เช่น   เขาออกแก่เราทางที่จะไปบ้านเขา
- ⇒   เขาออกเราทางที่จะไปบ้านเขา

๔. Raising

เป็นการยกประธานของประโยคขยายไปเป็นกรรมของ

ประโยคใหญ่

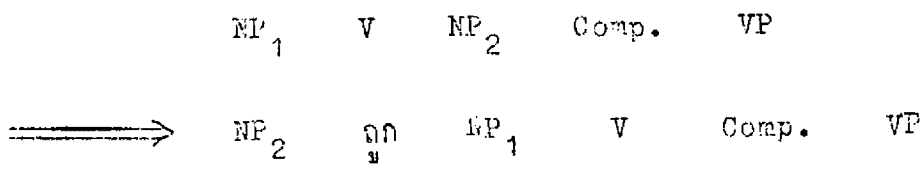
ตัวอย่าง :

๑. เขาเห็นวาทกรรมกลองลูกเขา $\implies$ เขาเห็นกรรมวาทกรรมกลองลูกเขา
๒. เขาเห็นวาทกรรมลูกเขาถูกกรรมกลอง $\implies$ เขาเห็นกรรมลูกเขาวาทกรรมกลอง

ข้อสังเกต

- ๑) กรรมที่ใช้ได้กับประโยคที่กริยาบางคำเท่านั้น ได้แก่ เห็น เช้า ล้อ สัญญา
บน นั้น หลง ผ่อง
- ๒) กรรมที่ใช้ได้กับประโยคที่ไม่มีพบทวิเจตน์
เช่น เขาบ่นว่าเมียเขาใช้เงินเก่ง
 $\implies$ เขาบ่นเมียเขาว่าใช้เงินเก่ง
เขานบกับเราว่าเมียเขาใช้เงินเก่ง
 $\implies$ * เขานบกับเราเมียเราว่าใช้เงินเก่ง

๕. Passive เป็นการเปลี่ยนประโยคให้เป็นประโยคแบบกรรมวาจก

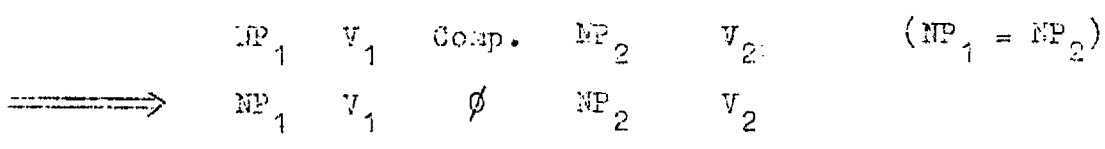

ตัวอย่าง :

๑. แม่บ่นเราว่าเก็บจรรยา
 $\implies$ เราถูกแม่บ่นว่าเก็บจรรยา
๒. เขานบเมียเขาว่าใช้เงินเก่ง
 $\implies$ เมียเขาถูกเขานบว่าใช้เงินเก่ง
๓. เขาคูเราว่าโง่
 $\implies$ เราถูกเขาคูว่าโง่

๖. Complementizer Deletion เป็นการละคำนำหน้าประโยคขยาย

เมื่อประธานของประโยคใหญ่และประโยคขยายเป็นบุคคลเดียวกัน

ตัวอย่าง :

เราคิดว่าจะไปยุโรปเกือบหมา
 $\implies$ เราคิดจะไปยุโรปเกือบหมา

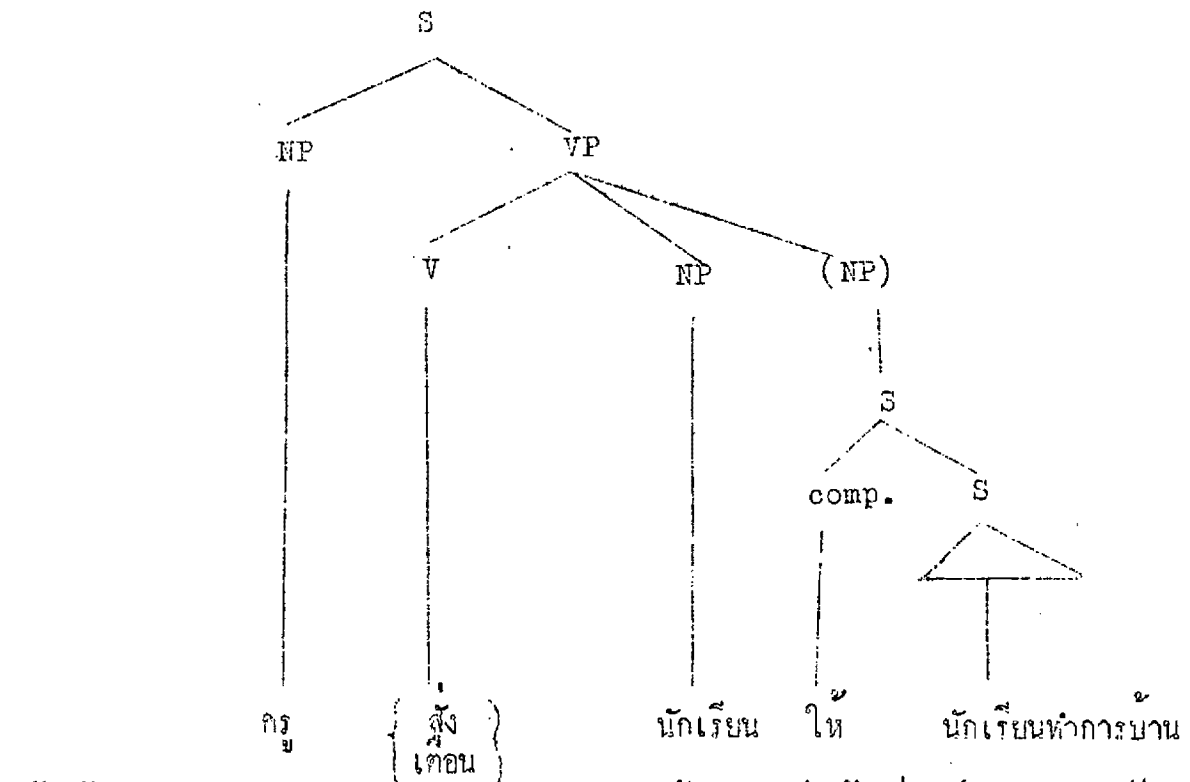
ข้อสังเกต กรรมที่ใช้ได้กับกริยาบางคำเท่านั้น เช่น คิด บอกร สัญญา ต้องการ

๓. การวิเคราะห์ว่า "ให้" เป็นคำนำหน้าประโยคขยายภาษาไทยหรือไม่

สารินี อนิวรรณ โกลีถะวิชัย "ให้" เป็นเหมือน for ... to หรือไม่

โดยทำการวิเคราะห์จาก : กรณี ดังนี้

กรณีแรก เมื่อวิเคราะห์ประโยค "ครูสั่งนักเรียนให้ทำการบ้าน" หรือ "ครูเตือนนักเรียนให้ทำการบ้าน" ซึ่งมีลักษณะโครงสร้างดังนี้

แล้วใช้กฎ Equi - NP - Deletion จะไปปรับข้างต้น ซึ่งคุณแล้วเหมือน "ให้" จะเป็น Complementizer แทนเดียวกับ "ว่า"

แต่เมื่อพิจารณาหน้าที่ของ "ให้" อีกกรณีหนึ่งแล้ว พบว่ามีความแตกต่างกันหลายอย่างคือ

- ๑. เป็นกริยา หมายถึง ให้ (สิ่งของ)
เช่น เขาให้หนังสือฉัน
- ๒. เป็นกริยา หมายถึง อนุญาต บังคับ ปล่อยให้
เช่น เขาให้ฉันทำการบ้าน (บังคับ)
เขาให้ฉันไปเที่ยว (อนุญาต)
เขาให้ฉันกินข้าว (ปล่อยให้)

- ๓. เป็นบุพบท หมายถึง สำหรับ
 เช่น เขาทำการบ้านให้ฉัน
- ๔. เป็นสันธาน หมายถึง เพื่อให้
 เช่น เราอาจข้ามให้ฉัน
 เขาอาจข้ามให้สะภาค

ดังนั้น จึงเกิดเป็นสองขั้วแย้งว่า "ให้" จะเป็น Complementizer หรือไม่
 สำนักรัตนโกสินทร์ มีความเห็นว่า "ให้" ไม่ใช่ Complementizer โดยให้ข้อสนับสนุน
 ความเห็นนี้ ๓ ข้อ คือ

- ๑. การใช้คำว่า "ไม่" เขาทดสอบ
  - ๑.๑ ใส่ "ไม่" หลัง "ว่า" ได้ แต่ไม่สามารถใส่ "ไม่" หลัง "ให้" ได้
    - ว่า : คุยบอกว่าเราไม่ต้องทำการบ้าน
    - คุยเอ็ดว่าเราไม่ทำการบ้าน
    - คุยเอ็ดเราว่าไม่ทำการบ้าน
    - ให้ : * คุยบอกให้เราไม่ต้องทำการบ้าน
    - * คุยเอ็ดให้เราไม่ทำการบ้าน
    - * คุยเอ็ดเราให้ไม่ทำการบ้าน
  - ๑.๒ ใส่ "ไม่" ไว้หน้า "ให้" ได้ แต่ไม่อาจใส่ "ไม่" หน้า "ว่า" ได้
    - คุยบอกไม่ให้เราทำการบ้าน
    - คุยบอกเราไม่ให้ทำการบ้าน
    - * คุยบอกไม่ว่าเราทำการบ้าน
    - * คุยเอ็ดเราไม่ว่าทำการบ้าน

- ๑.๓ "ไม่" ไม่อาจเกิดกับ "ให้" เมื่อ "ให้" ทำหน้าที่เป็นบุพบทหรือสันธาน
 ส่วน "ว่า" ไม่ทำหน้าที่เป็นบุพบทหรือสันธานเลย
  - * เขาทำการบ้านไม่ให้เรา
  - * เขาอาจข้ามไม่ให้สะภาค
 จะเห็นได้ว่า "ว่า" และ "ให้" มีลักษณะที่ต่างกันโดยสิ้นเชิง

๒. สามารถใช้กริยาช่วยไวยากรณ์ "ให้" ได้ ซึ่งเป็นลักษณะของกริยาทุกตัว แต่จะใช้กริยาช่วยนำหน้า "ว่า" ไม่ได้

- เช่น เขามอกจะให้เราทำการบ้าน
- แมบอกตองให้เรากลับบ้านก่อน
- * เขามอกจะว่าเราทำการบ้าน
- * เขามอกตองว่าเรากลับบ้านก่อน

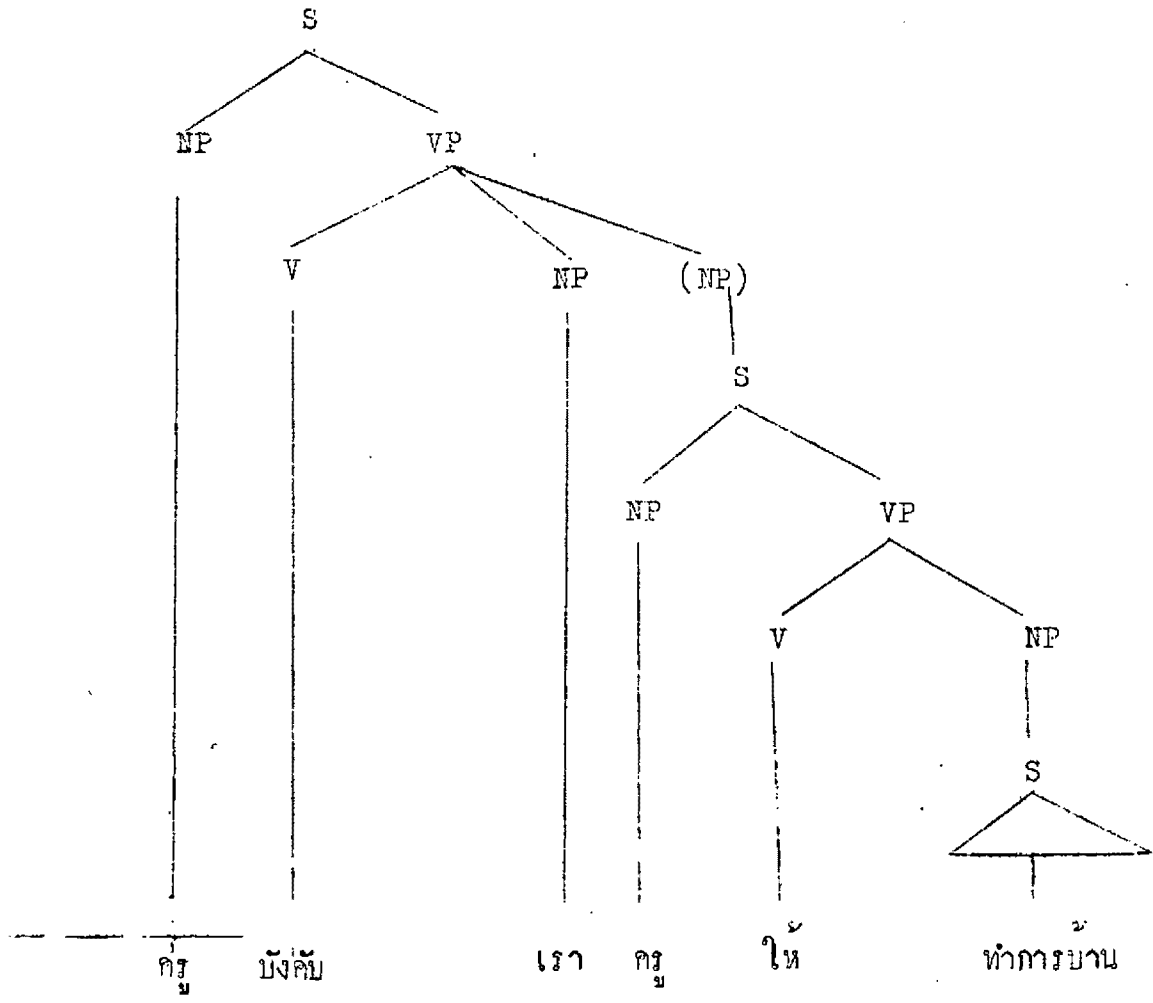
๓. "ให้" ปรากฏอยู่กับ "ว่า" ได้

- ครูบอกว่าให้เราทำการบ้าน
- ครูสั่งว่าให้เราทำการบ้าน

ถ้า "ให้" เป็น Complementizer ในที่นี้จะมี Complementizer

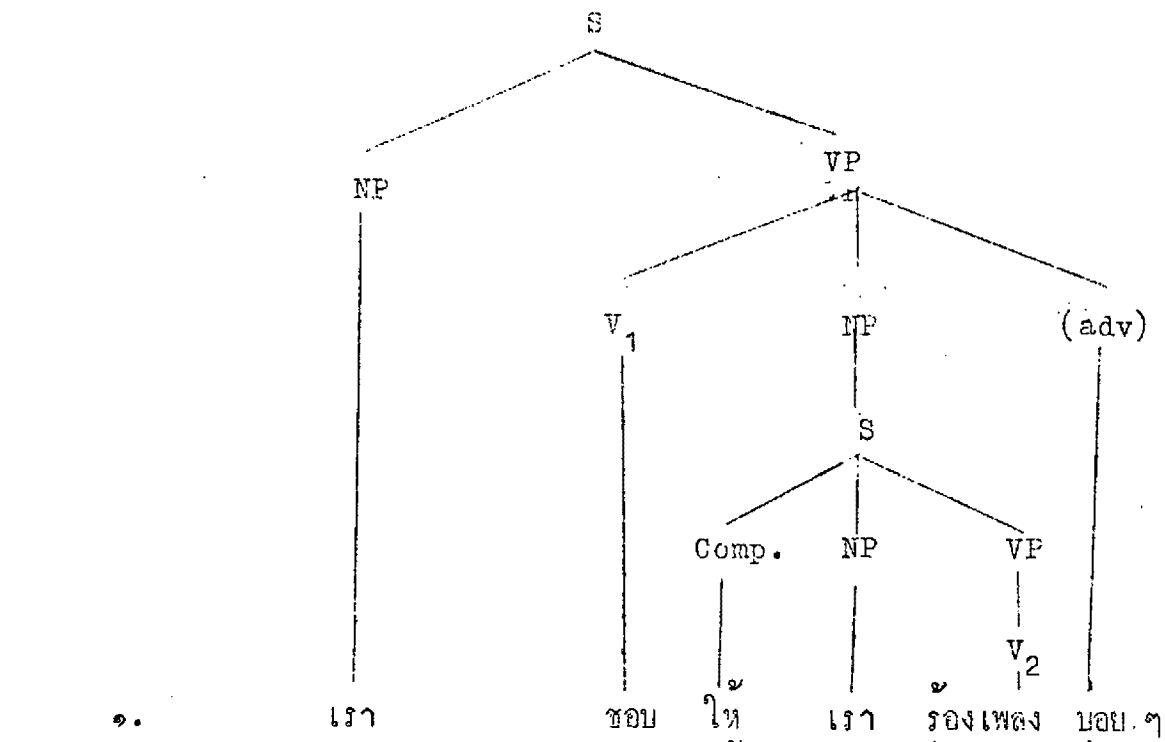
เรียงกัน ๒ ตัว ซึ่งเป็นลักษณะที่แปลก

จากเหตุผลทั้ง ๓ ข้อนี้ ศาตราจารย์ อนันตพร จึงเชื่อว่า "ให้" เป็นกริยา ไม่ใช่ Complementizer ดังนั้น โครงสร้างหลักของ "ให้" จึงควรเป็นดังนี้

ความหมายของ "ให้" ในโครงสร้างนี้จึงเหมือนกับ 'to' ในภาษาอังกฤษ
 ฉะนั้น "ให้" จึงมีลักษณะเหมือนกริยาและในขณะเดียวกันก็เหมือนคำไวพจน์ (function
 word) ควบ และสรุปว่า "ว่า" เป็นคำนำหน้าประโยคขยายตัวเดียวในภาษาไทย*

แต่เมื่อพิจารณาถึงการวิเคราะห์คำนำหน้าประโยคขยาย "ให้" ของ ดวงเดือน สุวัทธิ
 ลังต่อไปนี้

๑. เรา ชอบ ให้ เรา ร้องเพลง บ่อย ๆ

๒. เรา ชอบ ให้ เขา ร้องเพลง บ่อย ๆ

กรณีที่ ๑ การวางคำนำหน้าประโยคขยาย "ให้" เมื่อนามหรือสรรพนามต่างกัน (NP ≠ NP)

กรณีที่ ๒ การละคำนำหน้าประโยคขยาย "ให้" เมื่อนามหรือสรรพนามซ้ำกัน (NP = NP)

กรณีที่ ๓ การละนามหรือสรรพนามซ้ำกัน

- ๑. เราชอบร้องเพลงบ่อย ๆ
- ๒. เราชอบให้เขาร้องเพลงบ่อย ๆ

* Ibid.

อาจเปรียบเทียบกับภาษาอังกฤษได้ดังตัวอย่าง

- ๑. We like for (ให้) Jane to sing softly.
- ๒. We like to sing softly.

จะเห็นว่า "ให้" จัดเป็นคำนำหน้าประโยคขยายได้

ผู้วิจัยเองมีความเห็นว่า "ให้" เป็นคำนำหน้าประโยคขยายด้วยข้อแม้สั้นสั้น คือ

- ๑. คำอธิบายเกี่ยวกับประโยคขยายของพระยาอุปทิศที่สปลสาร และกำชัย ทองหล่อ
- กึ่งกลางแล้วในบทที่ ๒ ซึ่งกล่าวว่า "ให้" และ "ว่า" เป็นคำเชื่อมประโยคใหญ่และประโยคขยาย
- ๒. ลักษณะโครงสร้างของประโยค "ให้" เหมือนกับโครงสร้างของประโยค "ว่า"

เช่น เขามอก (เรา) ให้ทำการบ้าน หรืออาจจะพูดได้ว่า
 เขามอก (เรา) ว่าทำการบ้าน

๓. เมื่อคำเชื่อมการทดสอบด้วยกฎไวยากรณ์ปริวรรตเช่นเดียวกับการทดสอบประโยคขยายในภาษาอังกฤษ ปรากฏว่าทดสอบได้

เขาสั่งให้เราทำการบ้าน	$\xrightarrow{\text{Pseudo-Clefting}}$	เรื่องที่เขาสั่งคือให้เราทำการบ้าน
เราต้องการให้เขาทำงาน	$\xrightarrow{\text{Pseudo-Clefting}}$	สิ่งที่เราต้องการคือให้เขาทำงาน
เขามอกให้เราทำการบ้าน	$\xrightarrow{\text{Topicalized}}$	ที่ให้เราทำการบ้านเขามอก
เราต้องการให้เขาทำงาน	$\xrightarrow{\text{Topicalized}}$	ที่ให้เขาทำงานเราต้องการ

๔. การเปลี่ยนแปลงประโยคขยาย "ให้" นั้น ดำเนินไปตามกฎไวยากรณ์ปริวรรต ซึ่งไว้วิเคราะห์จากประโยคขยาย "ว่า" แล้ว ได้

	เช่น ๑. เราต้องการให้เราทำงานที่ ๆ
$\xrightarrow{\text{กฎที่ ๖}}$	เราต้องการเราทำงานที่ ๆ
$\xrightarrow{\text{กฎที่ ๑}}$	เราต้องการทำงานที่ ๆ
	๒. เขาชอบให้เขารายหน้า
$\xrightarrow{\text{กฎที่ ๖}}$	เขาชอบเขารายหน้า
$\xrightarrow{\text{กฎที่ ๑}}$	เขาชอบรายหน้า

๑ Duangduen Yavahongs Suwattee, "A Linguistic Analysis of Difficulties in the English Verbal System Encountered by Native Speakers of Thai," pp. 142.

อย่างไรก็ตาม หากจะพิจารณาว่า "ให้" ทำหน้าที่เป็นกริยา สันธาน และพบพหุ
กิริยาจะเห็นว่าข้อใดข้อหนึ่ง คือ คำนำหน้าประโยคขยายได้โดยไม่เกี่ยวข้องกัน และไม่ว่าจะเป็น
ปัญหาใด ๆ เพราะสามารถตัดสินหน้าที่ของ "ให้" ได้จากความหมายในประโยค

จึงสรุปได้ว่า "ให้" เป็นคำนำหน้าประโยคขยายในภาษาไทยอีกคำหนึ่ง นอกเหนือจาก
"ว่า"